

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Aino Siurua

Johannes Brahms sonaatti sellolle ja pianolle F-duuri op. 99 sellistin haasteena

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Musiikkipedagogi (AMK)

Musiikin tutkinto

Opinnäytetyö

23.05.2021

Tekijä Otsikko	Aino Siurua Johannes Brahms sonaatti sellolle ja pianolle F-duuri op. 99 sellistin haasteena
Sivumäärä Aika	20 sivua + 4 liitettä + sonaatin äänite 2.2.2020 23.05.2021
Tutkinto	Musiikkipedagogi (AMK)
Tutkinto-ohjelma	Musiikin tutkinto
Suuntautumisvaihtoehto	musiikkipedagogi
Ohjaaja	Annu Tuovila, MuT
<p>Tämä opinnäytetyö on monimuototyö, joka käsittelee Johannes Brahmsin F-duuri sonaattia sellolle ja pianolle op 99. Opinnäytetyöhöni kuuluu kirjallinen raportti ja nauhoitus, joka äänitettiin pianisti Marco Pomellin ja ääniteknikko Federico Mattiolin kanssa.</p> <p>Työni aluksi perustelen, miksi valitsin kyseisen sonaatin opinnäytetyöni aiheeksi. Tämän jälkeen kerron Johannes Brahmsista yleisesti säveltäjänä, hänen elämästään ja hänen musiikilleen tunnusomaisista piirteistä. Analysoin sonaattia sellistin näkökulmasta ja esittelen, mitkä teoksen kohdat ovat haastavia selloteknisesti sekä yhteissoiton kannalta ja miten selvitin näitä haasteita. Lopuksi avaan omaa harjoitteluprosessiani ja tarkastelen sonaatin esittämistä ja äänittämistä.</p> <p>Teoksen esittämisen kannalta haastavimmaksi osoittautui yhteissoitto pianistin kanssa varsinkin balanssiongelmiin ja tempovalintojen vuoksi. Opinnäytetyössäni onnistuin ratkaisemaan näitä ongelmia. Kerron kuinka on mahdollista saada sellon ääni kuuluviin paremmin pianon laajan tekstuurin läpi ja kuinka tärkeää on lopullisen tempon valitseminen jo sonaatin harjoitteluprosessin aikana.</p> <p>Uskon, että opinnäytetyöni voi olla apuna sellisteille, joiden tulee soittaa ja äänittää kyseinen sonaatti. Opinnäytetyöni auttaa myös ymmärtämään, kuinka pitkä ja opettavainen matka on teoksen ideasta sen äänittämiseen asti.</p>	
Avainsanat	Johannes Brahms, sello, sonaatti, äänittäminen

Author Title	Aino Siurua Johannes Brahms' Sonata for Cello and Piano in F Major Op. 99: The Cellist's Challenge
Number of Pages Date	20 pages + 4 appendices + link to a recording 23 May 2021
Degree	Bachelor of Music
Degree Programme	Music
Specialisation Option	Music Pedagogy, Cello
Supervisor Examiner	Annu Tuovila, DMus Juha Karvonen, MA
<p>My final project focuses on Johannes Brahms's Sonata in F Major for Cello and Piano, Op. 99. The work includes a written report and a recording of a performance of the piece with pianist Marco Pomelli and sound engineer Federico Mattioli.</p> <p>First, I explain why I chose the sonata as the topic of my final project. After that I introduce Johannes Brahms and describe the characteristics of his music. I analyse the sonata from a cellist's point of view and discuss the passages that are challenging from the perspective of cello playing and chamber music, and how I worked through these challenges. Finally, I explain my own rehearsing process and review the performance and recording of the sonata.</p> <p>In terms of performing the sonata, the most challenging aspect turned out to be playing together with the pianist especially due to balance issues and choices of tempo. During the whole project, I succeeded in solving these problems. I explain how it is possible to get the sound of the cello to be heard through the vast texture of the piano and how important it is to choose the final tempo already during the rehearsal process.</p> <p>I believe that my work will help cellists, who need to play and record this specific sonata. My project also helps to understand that the journey from the idea of a piece to recording it is long but highly educational.</p>	
Keywords	Johannes Brahms, cello, sonata, chamber music, recording

Sisällysluettelo

1 Johdanto	1
2 Teoksen valinta ja sitä koskevat tavoitteeni.	2
3 Johannes Brahms säveltäjänä	4
4 Brahmsin sonaatti sellolle ja pianolle F-duuri op 99 sellistin näkökulmasta.	6
4.1 Allegro vivace	6
4.2 Adagio affettuoso	8
4.3 Allegro passionato	9
4.4 Allegro molto	11
4.5 Ratkaisujani ongelmakohtiin	12
5 Matka harjoituksesta äänitykseen	13
5.1 Harjoitusprosessi	13
5.2 Konsertit	14
5.3 Teoksen äänittäminen	15
6 Pohdinta	19
Lähteet	20
Liitteet	21

1 Johdanto

Opinnäytetyöni on monimuotoinen. Työni sisältää sekä kirjallisen osan, että toiminnallisen osan. Opinnäytetyöni kirjallinen osa käsittelee Johannes Brahmsin F-duuri sonaattia sellolle ja pianolle, sisältäen tietoa teoksesta sekä teoksen harjoitteluprosessista. Opinnäytetyöni toiminnallinen osa on teoksen äänitys kyseisestä sonaatista. Olen perehtynyt Brahmsin musiikkiin lukemalla eri artikkeleita hänestä, kuuntelemalla eri sellistien soittamia äänitteitä, sekä kysymällä opettajiltani ja kollegoiltani heidän tietojaan ja mielipiteitään Brahmsin musiikista.

Opinnäytetyöni alussa perustelen lukijalle, miksi olen valinnut juuri kyseisen säveltäjän teoksen opinnäytetyöni aiheeksi. Esittelen Brahmsin musiikkia myös sellistin näkökulmasta ja pohdin, miksi jokaisen sellonsoiton- opiskelijan tulisi soittaa juuri kyseinen sonaatti jossain vaiheessa opintojaan.

Työni jatkuu kertomalla Brahmsista yleisesti säveltäjänä. Tämän jälkeen perehdyn juuri kyseiseen F-duuri sonaattiin. Avaan teoksen jokaista osaa hieman ja pyrin analysoimaan osia erityisesti sellistin näkökulmasta.

Esiteltäväni sonaatin avaamiseksi harjoitteluprosessiani aina äänittämiseen asti. Kerron, mitä haasteita kyseinen sonaatti tuo sellistille muun muassa jousitusten ja intonaation suhteen. Lisäksi kirjoitan prosessista myös kamarimuusikon näkökulmasta, koska soittaminen pianistin kanssa tuo teoksen soittamiseen omat haasteensa. Toivon, että edellä mainitut asiat ovat kuunneltavissa teokseni soivassa osuudessa.

Avattuani harjoittelu- ja konserttiprosessia kerron kappaleen äänittämisestä. Äänitimme teoksen pianisti Marco Pomellin ja ääniteknikko Federico Mattiolin kanssa Tanskan kuninkaallisen musiikkikorkeakoulun salissa 1.2 - 2.2.2020. Pohdin, kuinka äänitysprosessi mielestäni onnistui, ja missä olisi ollut parantamisen varaa. Viimeisessä luvussa pohdin työni lopputulosta ja reflektoin omaa oppimistani.

Opinnäytetyöstäni ilmenee hyvin, millainen matka teoksen valinnasta aina äänittämiseen asti jokaisen muusikon on käytävä. Säveltäjän historia on tunnettava, jotta ymmärtää hänen tapansa säveltää ja osaa soittaa tyylin mukaisesti. Harjoitellessa teoksen ongelmapaikat on tiedostettava hyvissä ajoin, jotta niiden harjoittelemiseen jää tarpeeksi

aikaa. Konsertoidessa ilmenee myös uusia ongelmapaikkoja, jotka ovat saattaneet jäädä harjoitusprosessissa huomaamatta. Äänittämiseen tulee myös varata tarpeeksi aikaa ja koska aikaa harjoitteluun ei enää ole, teos on osattava. Uskon, että edellä mainitut asiat käyvät ilmi opinnäytetyöstäni ja auttavat lukijaa ymmärtämään paremmin, kuinka laaja sonaatti valmistellaan aina uudesta ideasta kuunneltavaan musiikkiin asti.

2 Teoksen valinta ja sitä koskevat tavoitteeni.

Johannes Brahmsin F-duuri sonaatti sellolle ja pianolle op. 99 on erittäin keskeinen teos, jos miettii sellomusiikkia yleisesti. Brahms on kirjoittanut kaksi sonaattia sellolle ja pianolle, joita molempia soitetaan lukuisissa konserteissa eri puolilla maailmaa.

Alkuperäinen idea teoksen soittamisesta tuli Tanskan kuninkaallisen musiikkikonservatorion pianonsoiton professori Amalie Mallingilta. Professori Malling opettaa myös kamarimusiikkia, ja hän tarvitsi sellistin soittamaan teosta oppilaansa kanssa eri konsertteihin.

Kun Malling pyysi minua soittamaan teosta, työstin samaan aikaan sellonsoiton tekniikkaani paneutuen erityisesti jousikäteeni. Hyvä jousitekniikka onkin erityisen keskeisessä roolissa Brahmsin F-duuri sonaatissa. Tiesin, että sonaatin soittaminen ja Amalie Mallingin opetus kehittäisi paitsi minua muusikkona myös tekniikkaa jousikädessäni, joten innoissani otin projektin vastaan.

Lisäksi Brahms on aina kiehtonut minua säveltäjänä. Brahmsin musiikki on täynnä pitkiä fraaseja ja fraasien välillä on mielenkiintoisia jännitteitä, jotka aina johtavat uusiin harmonioihin. Brahmsin F-duuri sonaatti onkin täynnä upeita harmonisia kulkuja, ja teoksen toinen osa Adagio affettuoso on aina ollut yksi mielestäni upeimmista hitaista osista koko sellonsoiton kirjallisuudessa. Erityisesti kyseisen osan sävellaji Fis-duuri, on antanut minulle paljon ajateltavaa. Adagio affettuoso on kaunis, laulava ja humoristinenkin. Mielestäni juuri sonaatin toisessa ja kolmannessa osassa kiteytyy koko Brahmsin musiikki ja hänen kiehtova tapansa käyttää eri sävellajeja.

Kyseinen sonaatti kehittää myös merkittävästi sitä soittavan muusikon kamarimusiikkitaitoja. Tämän vuoksi mielestäni jokaisen ammattimuusikoksi opiskelevan sellistin ja pianistin tulisi opiskella ja soittaa teos jossain vaiheessa opintojaan. Kyseisessä sonaatissa molemmat instrumentit ovat niin keskeisessä roolissa, että toisen

soittajan soiton kuunteleminen ja siihen reagoiminen omalla soitolla on täysin välttämätöntä.

Brahmsia on usein tapana soittaa liian hitaasti ja raskaasti, koska tekstuuri on paksua ja tarvitsee aikaa avautuakseen. Erityisesti pianistien tapana on soittaa liian paksusti, mihin sellistien on vaikea vastata mitään - he täyttävät kaiken soitollaan. (The Strad 2018)

Juuri tähän haasteeseen halusin tarttua, sillä olen useasti kuullut kyseistä sonaattia soitettavan mielestäni liian hitaasti, jolloin musiikki menee niin sanotusti tukkoon. Brahms on säveltänyt piano-osuuden täyteen 16- osanuotteja, nopeita tremoloita ja laajoja sointukulkuja. Tämän vuoksi sellon osuus jää usein liian hiljaiseksi. Varsinkin teoksen äänittäminen kiinnosti minua juuri tästä syystä. Halusin tutkia, kuinka saada sellon ääni kuuluviin paksun pianotekstuurin läpi. Paksulla pianotekstuurilla tarkoitan, että piano soittaa valtavan määrän nuotteja suuressa nyanssissa.

Halusin opinnäytetyöstäni monimuotoisen juuri Brahmsin sonaatin äänittämisen vuoksi. Mielestäni jokaisen klassisen musiikin opiskelijan tulisi äänittää suuri teos opintojensa aikana. Oman soiton kuunteleminen ja kriittinen analysoiminen on erittäin kehittävää. Hyvin usein kesken soiton jää huomaamatta monia asioita, jotka äänitteellä ovat erittäin keskeisessä roolissa. Tämä on ollut yleinen havainto myös useilla opiskelutovereillani, jotka ovat äänittäneet omia konserttejaan. Usein soittaessamme konsertin analysoimme jälkepäin, kuinka konsertti meni ja mitä virheitä konsertin aikana tapahtui. Sen jälkeen olemme kuunnelleet konsertin äänitteeltä ja huomanneet, että monet näistä "virheistä" olivat täysin huomaamattomia, kun taas monissa yllättävissä paikoissa olisi ollut parantamisen varaa.

Edellä mainitusta syystä halusin varata enemmän aikaa nimenomaan teoksen äänitykseen. Halusin kuunnella soittoani ja sen jälkeen soittaa ja äänittää uudestaan, jotta saan ongelmakohtat korjattua. Näin toimien todellinen oppiminen tapahtuu. Konsertissa tämä ei ole mahdollista. Brahmsin F-duuri sonaatti on niin laaja ja haastava teos, että parantamisen varaa löytyy aina. Tämän vuoksi koin juuri kyseisen sonaatin äänittämisen olevan erittäin hyödyllistä.

3 Johannes Brahms säveltäjänä

Kuka oli Johannes Brahms?

Saksalainen Johannes Brahms oli romanttisen aikakauden säveltäjä, joka syntyi Hampurissa vuonna 1833 ja kuoli Wienissä vuonna 1897. Häntä on verrattu Bachiin ja Beethoveniin ja tämän vuoksi vielä tänäkin päivänä puhutaan “kolmesta suuresta B:stä.” Brahms oli ahkera säveltäjä, joka sävelsi paljon musiikkia erilaisille instrumenttikokoonpanoille. Hän sävelsi piano- ja kuoroteoksia, sinfonioita, lauluja, konserttoja ja kamarimusiikkiteoksia. Sellolle ja pianolle hän sävelsi kaksi sonaattia. (Wikipedia 2018.)

Brahms loi persoonallisen tyylinsä ja edisti paljon klassismin tyylin siirtymistä romanttisempaan suuntaan. Brahms pohjasi sävellystyylinsä säveltäjäuransa alussa barokkiin ja klassismiin, mutta myöhemmässä vaiheessa kehitti soinnutusta ja melodisuutta romanttisempaan ja suurellisempaan suuntaan. Uransa loppuvaiheilla hän ei enää ollut saksalaisen konservatiivisen leirin edustaja, johon hänet uransa alussa luokiteltiin (Wikipedia 2020.)

Brahmsin juuret löytyvät wieniläisklassismista sekä barokin polyfonisesta tyylistä. Vaikka Brahmsin kamarimusiikkiteoksista kuulee hänen luomanaan romanttista tyyliään, voi kuulla samaan aikaan, että sävellyksen perusta on kuitenkin klassismissa. Soinnin täyteläisyys ja persoonallinen tapa soinnuttaa on hyvin ominaista Brahmsin teoksille. Hänen tapansa kirjoittaa teemoja ja erilaisia melodioita on runsasta ja tehokasta. Brahmsin kollega Schumann julisti: “Hän on tullut, hän, jonka kehdon äärellä sulottaret ja sankarit ovat pitäneet vartiota. Hänen nimensä on Johannes Brahms.” (Hilden 2020.)

Brahms oli erittäin itsekriittinen säveltäjä. Tämän vuoksi hän sävelsi ensimmäisen sinfoniansa vasta 43-vuotiaana, vuonna 1896. Hän piti erittäin huolellisesti huolta musiikin sisäisestä rakenteesta, ja hän ei ollut kiinnostunut uusien orkesterivärien, sointitehojen tai muiden romantiikan tyyliuuntien kokeilemisesta vain siksi, että hän olisi halunnut kokeilla jotain uutta. Brahmsia pidetäänkin Beethovenin seuraajana, koska klassinen luonne on niin huomattava tyylipiirre hänen sävellyksissään. (Hilden 2020.)

Brahmsin musiikki, erityisesti kamarimusiikki oli hyvin arvostettua Saksassa 1860-luvulta alkaen. Sen ajateltiin olevan positiivinen lahja, joka on “elämän välttämättömyys.”

Brahmsia kutsuttiin jopa Messiaaksi ja hänen ympärilleen syntyi jopa eräänlainen seurakunta sen jälkeen, kun toinen arvostettu säveltäjä, Schumann kirjoitti aiemmin tässä kappaleessa mainitsemani Brahmsia ylistävän tekstin. Kulttuurista arvostavat saksalaiset kuuntelivat Brahmsin musiikkia ja kokivat sen synnyttävän heissä syviä ja jaloja ajatuksia. (Murtomäki 2007.)

Samaan aikaan kun Schumann kirjoitti kauniisti Brahmsista, Brahms rakastui Schumannin vaimoon, häntä 14-vuotta nuorempaan Clara Schumanniin. Robert Schumann kärsi mielenterveysongelmista koko elämänsä ajan, ja hänet suljettiin mielisairaalaan vuonna 1954. Silloin Brahms muutti Claran luo auttaakseen häntä talouden- ja lastenhoidossa. Brahms lähetti Claralle lukuisia kirjeitä, joista kävi ilmi, että hän oli palavasti rakastunut. Kuitenkin yllättäen Robert Schumannin kuoltua Brahmsin tunteet Claraa kohtaan muuttuivat pelkäksi ystävyudeksi. Hän ja Clara pysyivät ystävinä Claran kuolemaan asti. (Wikipedia 2020.)

Brahmsin maine levisi Yhdysvaltoihin ja lukuisiin Euroopan maihin. Hänen kamarimusiikkikonserteissaan saattoi olla jopa 4000 kuuntelijaa. Varsinkin Englannissa otettiin Brahmsin musiikki avosylin vastaan. Tämä johtui siitä, että Brahmsin muusikkoystävät, erityisesti Clara Schumann ja Joseph Joachim konsertoivat paljon esittäen Brahmsin teoksia. Tämä sai Brahmsin vaurastumaan ja Brahms hankki itselleen valtavan määrän omaisuutta, esimerkiksi sävellyksiä, maalauksia ja erilaista kirjallisuutta. Brahms sai elää yleistä elämää ja seurustella aristokratian ja muun yläluokan kanssa. (Murtomäki 2007.)

Brahms asui Detmoldissa 1857, jossa hän johti orkesteria ja opetti pianonsoittoa. Vuonna 1859 Brahms asettui säveltämään Hampuriin. Brahms oli perfektionisti ja tämä hankaloitti hänen suhteitaan kustantajiin. Brahms lähetti useasti parannuksia teoksiin, jotka hän oli jo aikaisemmin luovuttanut kustantajille. Tulehtuneet välit saivat Brahmsin muuttamaan pois Hampurista ja hän muutti Wieneriin vuonna 1862. Siellä hän pysyi koko loppuelämänsä ajan. Wienissä Brahms menestyi vielä enemmän saaden suuren säveltäjän maineen, mikä on pysynyt tähänkin päivään asti. (Wikipedia 2020.)

Vuonna 1886 Brahms sävelsi sonatin sellolle ja pianolle F-duurissa op.99, mikä on tämän opinnäytetyön aiheena. Teos kantaesitettiin Wienissä vuonna 1886 ja se sävellettiin Robert Hausmanille, joka oli saksalainen sellisti ja erittäin menestynyt omana aikanaan. Hausmann soitti selloa ja Brahms itse toimi pianistina. Kesti useita vuosia

ennen kuin teos sai täyden arvostuksen, mutta se otettiin kuitenkin positiivisesti vastaan jo kantaesityksen aikana. (Bärenreiter 2016.)

Brahms ei koskaan toipunut Clara Schumannin kuolemasta vuonna 1896 ja pian sen jälkeen, 3. huhtikuuta 1897 Brahms menehtyi syöpään. Hänet haudattiin Wienin keskushautausmaalle. (Wikipedia 2020.)

4 Brahmsin sonaatti sellolle ja pianolle F-duuri op 99 sellistin näkökulmasta.

4.1 Allegro vivace

Sonaatin ensimmäinen osa on sonaattimuotoinen ja tahtilajissa 3/4. Osa alkaa dramaattisesti pianon soittaessa tremoloa kuuden nuotin kuvioissa. Tämä jatkuu hyvin hallitsevana koko ensimmäisen teeman ajan. Sello aloittaa soittamisen ensimmäisen tahdin lopussa, erittäin ekstrovertisti ja tunteellisesti. Sellon soitettua lukuisia asemanvaihtoja ylös ja alas viimein sello saavuttaa korkeimman rekisterinsä fraasin lopussa. (Dean Hansen, Kelly 2021.)

Heti osan alussa voi kuulla Juddin ”taisteluksi” kutsuman kohdan pianon ja sellon välillä. Judd on todennut: ”Kerran eräs ei niin ansioitunut sellisti soitti teosta Brahmsin kanssa ja valitti, ettei hän kuullut omaa soittoaan paksun pianostemman lävitse. Sinä olit onnekas, vastasi Brahms sarkastiseen sävyyn.” (Judd 2015.)

Tämän saman huomasin soittaessani sonaattia. Alun intonaatio on haastava sellon soittaessa niin korkeaa rekisteriä, mutta suurempi ongelma oli soittaa mahdollisimman kovaa. Pianisti Marco Pomelli on erinomainen pianisti ja soitti niin hiljaa kuin mahdollista, mutta silti minun tuli soittaa niin kovaa kuin mahdollista ja mahdollisimman lähellä tallaa, jotta saimme teoksen soimaan tasapainoisesti. (katso kuvio 1)

II. SONATE
F majeur F dur F major

Johannes Brahms, Op.99
revidiert von Hugo Becker und Carl Friedberg

Allegro vivace

Violoncell

Piano

Kuvio 1. Sonaatin alku pianopartituurista. Sivun 1, tahdit 1-10. Edition Schott Nr. 09499/501

Teoksen kehittelyjaksossa osa moduloi hetkeksi fis-molliin, mutta pian takaisin F-duuriin. Kehittelyjaksossa haastavinta minulle oli jousitekniikka sellon soittaessa nopeita kielenvaihtoja. Melodia on pianostemmassa, joten sellistin tulee kuunnella pianistin soittamia harmonianvaihtoja samalla, kun jousikäsi soittaa nopeita kielenvaihtoja. Nopeat kielenvaihdot ovat haastavia itsessään, mutta kun ne pitää mukauttaa pianostemmaan, vaikeutuvat kielenvaihdot entisestään. Kielenvaihdot näet seuraavassa kuvassa.

The image shows a musical score for a cello and piano. The top system consists of a cello line and a piano line. The cello line has a tempo marking of 6 and 12 measures. The piano line has a tempo marking of 6 and 12 measures. The score includes dynamic markings such as *ff*, *dim.*, *pp*, and *ppp*. There is a section marked *(tranquillo)*. The bottom system also shows a cello line and a piano line, with a tempo marking of 8 measures. The piano line has a *cresc.* marking. The score is in a key signature of one flat (B-flat).

Kuvio 2. Sellon nopeat kielenvaihdot, Sivun 8, tahdit 92-103. Edition Schott Nr. 09499/501

Kielenvaihtojen jälkeen alkaa huima nostatus kertausjaksoon, joka alkaa aivan samoin kuin esittelyjakso ja jälleen voi kuulija kuulla sellon ja pianon keskinäisen kamppailun.

4.2 Adagio affettuoso

Toisen osan piano aloittaa 2/4-tahtilajissa ekspressiivisellä (ilmaisuvoimaisella) teemalla, mikä ilmenee raskaasti pisteellisissä rytmeissä johtaen värikkääseen sointuun. Tätä vastaan sello soittaa melkein pä marssivaa pizzicatoa matalimmassa rekisterissä, ennen kuin nousee kysyvästi korkeammalle. (Dean Hansen, Kelly.)

Tämän jälkeen sello aloittaa kauniin teemansa a-kielellä varsin korkeassa rekisterissä. Mielestäni tämä on kaunein paikka koko sonaatissa. Yllättäen toinen osa on Fis-duurissa eli puoli sävelaskelta korkeammalta kuin koko sonaatin sävellaji.

Tässä sonaatissa hidas osa, Henkenin vainoavaksi kutsuma Adagio affettuoso, on etäisemmässä sävellajissa Fis-duurissa sekä myrskyisämpi väliosa f-mollissa. F-molli on myös sävellaji pyörteiselle scherzolle, jossa duuriosa on varattu lyirisemmälle, resignoituneelle trio-osuudelle. (Henken.)

Jousisoittajalle Fis-duuri voi olla painajaismainen sävellaji, koska soitin on viritetty C-vireeseen. Huomasin yllättäen, ettei minulle intonaatio ollut ongelma tässä osassa.

Tämä voi johtua suuresta innostuksestani, minkä koin soittaessani toisen osan kaunista teemaa. Olen usein laulanut kyseistä melodiaa, joten uskon tämän auttaneen myös soittaessani.

Toisen osan puolella välissä sävellaji vaihtuu aloittaen välisosan f-mollissa. Tämäkin on Brahmsilta hyvin yllättävä ratkaisu, onhan toinen osa Fis-duurissa. Epilogin jälkeen kuitenkin Brahms moduloiden palaa takaisin Fis-duuriin ja kuulemme toisen osan kauniin melodian uudestaan. Seuraavassa kuvassa sellon melodia nuottikuvana.

Kuvio 3. Toisen osan melodia, Sivun 4, tahtit 1-18. Edition Schott Nr. 09499/501

Toinen osa on kokonaisuudessaan paljon lyrisempi ja laulavampi kuin sonaatin muut osat. Haastavimmaksi koin tässä osassa hengittämisen yhdessä pianistin kanssa. Osa on niin hidas ja laulava, että fraasien loppuissa on otettava aikaa. Tämän vuoksi on tärkeää, että sellistillä ja pianistilla olla samanlainen ajatusmaailma siitä, kuinka osa tulee soittaa.

4.3 Allegro passionato

Teoksen kolmas osa Allegro passionato on F-duurissa ja laulullisempi trio osuus f-mollissa.

Piano aloittaa intensiivisen, rytmisen scherzo-teeman tahtilajissa 6/8 (mikä kuulostaa Brahmsin kolmannen sinfonian finaaliilta ja on myös samassa sävellajissa). Pianon vasen käsi soittaa 3/4-rytmiä vallitsevasta 6/8-rytmistä poiketen. Kun sello aloittaa soittamisen tahtissa 4, tämä häiritsee rytmistä kuviota entisestään imitoiden pianon vasemman käden ääniä. (Dean Hansen, Kelly.)

Huomasin rytmin olevan haastavin prosessi tätä osaa soittaessa. Minulla ja pianistilla oli vaikeuksia päättää, missä tempossa soittaisimme osaa. Jos soitimme liian hitaasti, teos ei edennyt vaan kuulosti ”junnaavalta.” Mikäli soitimme liian nopeasti, kuulosti siltä, että Brahmsin ovelasti kirjoittamat rytmiset kuviot eivät ehtineet tulla tarpeeksi esille. Etsiskelimme tempoa vielä äänittäessämme teosta. Tästä kirjoitan tarkemmin äänitysprosessista kertoessani alaluvussa 5.3. Alun nuottikuvan voi nähdä kuviossa 4.

Osan trio-osuus on laulava ja hyvin lyyrinen. Tässä huomasin ongelmaksi balanssin. Pianon tekstuuri on paksua ja Brahms on kirjoittanut sellon soittamaan teemaa hyvin hiljaisissa nyansseissa. Alkuun Brahms kirjoitti *dolce espressivo* ja lisäksi hyvin pitkiä fraasikaaria. Mikäli soitin annetuilla kaareilla ja nyansseilla, kuului sello aivan liian hiljaa.

The image shows a page of musical notation for the beginning of the Trio section of Brahms' Violin Sonata No. 1, Op. 14, No. 1. The title 'Allegro passionato' is at the top. The score is in 3/4 time, key of B-flat major, and features a cello part with a melodic line and a piano accompaniment with a dense, rhythmic texture. The score includes dynamic markings such as 'p', 'mezza voce', 'cresc.', 'f', 'sf', and 'sf dim.'.

Kuvio 4. Kolmannen osan alku. Sello ja pianostemma, sivu 17, tahdit 1-14. Edition Schott Nr. 09499/501

Trio-osuuden loppuun Brahms kirjoitti *Da Capo al Fine* ja teos kertaantuu osan alusta aivan trion loppuun asti.

4.4 Allegro molto

Teoksen viimeinen osa Allegro molto on F-duurissa tahtilajissa 2/2. Osa on rondomuotoinen. (Dean Hansen, Kelly.) Mielestäni tämä osa kuulostaa enemmän sonaatin ensimmäiseltä osalta kuin sonaatin ensimmäinen osa Allegro vivace. Se alkaa laulavalla melodialla, jossa sello soittaa osan teemaa pianon säestäessä varsin yksinkertaisella sointukuviolla. Osa jatkuu pianon soittaessa teemaa ja sellon säestäessä nopealla "lunnunlaulumaisella" triolikuviolla.

Osa varioi majesteettillisten neljäsosanuottien ja laulavan ensimmäisen teeman välillä. Se tuokin hyvin esiin Brahmsin taidon säveltää kontrasteja. Tässä osassa haasteellisinta minulle oli teoksen loppu. Brahms kirjoittaa teeman sellolle, mutta sellon soittamaan nopeaa pizzicatokuviota. Vaikeaa oli saada nämä pizzicatot kuulumaan, mutta soittamatta niitä liian aggressiivisesti ja mukaillen teemaa samalla, kun piano soittaa kahdeksasosia. Seuraavassa kuvassa sellon pizzicato-äänet ja pianon nopeat kahdeksasosakuviot.

The image shows a musical score for page 30, starting at measure 127. The score is in F major (one flat) and 2/2 time. It features three systems of music. The first system shows the cello part with a pizzicato theme and piano accompaniment. The cello part starts with a melodic line, followed by a section marked 'pizz.' and 'marc.' (marcato). The piano part provides accompaniment with eighth notes. The second system continues the cello and piano parts. The third system shows the cello part with a 'senza Pedale' instruction and the piano part with a 'ppp' (pianissimo) marking. The score includes various performance instructions and fingering numbers.

Kuvio 5. Sellon pizzicatoteema. Sivu 30, tahdit 127-135. Edition Schott Nr. 09499/501

4.5 Ratkaisujani ongelmakohtiin

Teoksen ensimmäiseen osan balanssiongelman huomasin ratkeavan sillä, että soittaa mahdollisimman lähellä tallaa. Myös tarpeeksi laaja vibrato avasi ääntä enemmän, sillä sellon ylä-äänit alkoivat soimaan paremmin. Lisäksi jousikäden rentous on ensiarvoisen tärkeää, sillä kun jousikäsi on rento, sello soi luonnollisesti eikä pakotetusti. Olen huomannut usein, että silloin kun sellonsoiton opiskelijaa pyytää soittamaan kovempaa tämä tapahtuu hyvin usein pakotetusti ja jousikäsi muuttuu hyvin jäykäksi. Ääni on ehkä kova, mutta sello ei resonoi yhtä kauniisti kuin jousikäden ollessa täysin rento.

Kehittelyjakson vaikeisiin jousenvaihtoihin (katso kuvio 2) huomasin pariäänien harjoittelun olevan ratkaiseva tekijä. Nopeita kielenvaihtoja soittaessa jousikäden painopisteen tulee olla samanlainen kuin pariääniä soittaessa. Mikäli jousikäden painopistettä muuttaa liikaa kieleltä toiselle mennessä, myös liike hidastuu eikä teosta voi soittaa oikeassa tempossa. Tämän vuoksi, kun harjoitellessa soittaa nopeita ääniä samaan aikaan pariääninä, ymmärtää helpommin missä painopisteessä jousikäden tulee olla.

Toisen ja kolmannen osan (katso sivut 9 ja 10) ratkaisuksi huomasin harjoittelun eri tempoissa. Ei ole turhaan sanottu, että metronomi on jokaisen muusikon paras ystävä. Kun harjoittelee metronomin kanssa useissa eri tempoissa ymmärtää, missä kohdissa on aikaa hengittää ja missä ei. Metronomin kanssa huomaa myös missä paikoissa kuulostaa luonnolliselta ottaa enemmän aikaa. Sen jälkeen metronomin voi laittaa pois päältä. Usein huomaa myös "juoksevansa" nopeissa kohdissa, mitä ei kamarimusiikkia soittaessa saisi tapahtua. Silloin vaikeuttaa huomattavasti kanssamuusikon soittoa. Varsinkin teoksen kolmannessa sekä minulla että pianistilla oli tapana nopeuttaa tempoja aina nopeiden äänien ilmaantuessa.

Teoksen neljännen osan ongelmakohtaan (katso kuvio 5) huomasin ratkaisun olevan yllättäen vasen käsi jousikäden sijasta. Kun vasemman käden sormet painaa kunnolla pohjaan ja lisää vibratoa, kasvaa myös sellon ääni eikä oikean käden pizzicatoääniä tarvitse soittaa liian aggressiivisesti. Minulle olikin tämän sonaatin yksi suurimpia oppimiskokemuksia ymmärtäessäni vasemman käden olevan usein lähes yhtä suuri ratkaisu balanssiongelmiin kuin jousikäden.

5 Matka harjoituksesta äänitykseen

5.1 Harjoitusprosessi

Teoksen harjoitusprosessi oli erittäin miellyttävä, sillä minulla ja pianisti Marco Pomellilla on samankaltainen tapa työskennellä. Pidämme molemmat siitä, että harjoitukset alkavat ongelmakohtia harjoittelemalla ja olemme tarkkoja nuottikuvan noudattamisesta. Aloitimme teoksen harjoittelemisen syyskuussa ja tapasimme ensimmäisinä viikkoina kaksi kertaa viikossa aina 2-3 tuntia kerrallaan.

Yhteistä työskentelyämme varten oli erittäin tärkeää, että olimme kummatkin harjoitelleet teosta itse useita tunteja ennen kuin aloimme harjoitella yhdessä. Olin soittanut teoksen muutama vuosi aikaisemmin, joten onneksi teos ei ollut minulle täysin tuntematon. Huomasin kuitenkin, että tekniikkani oli kehittynyt paljon näiden vuosien aikana, joten lähes kaikki jousitukseni ja sormitukseni olivat aivan erilaisia kuin olin kirjoittanut ylös vuosia aikaisemmin. Musiikilliset ajatukset olivat myös pyörineet päässäni näinä vuosina ja tuntui, että teos oli kypsynyt paljon.

Ensimmäisen konsertin lähestyessä tapasimme lähes joka päivä. Kerran viikossa saimme kamarimusiikkitunnin professori Amalie Mallingilta, josta oli meille valtaisa apu. Amalie auttoi meitä varsinkin musiikillisten ongelmien kanssa. Malling on pianisti, joten Pomellia hän auttoi paljon myös teknisissä ongelmissa.

Omiin teknisiin ongelmiini sain apua opettajaltani Toke Møldrupilta, jonka kanssa minulla on soittotunti kerran viikossa. Lisäksi sellisti Julia Lichten Manhattan School of Musicista tuli Kööpenhaminaan pitämään mestarikurssia 19.10.2019 ja meillä oli kunnia päästä soittamaan sonaattia hänelle. Lichten auttoi paljon varsinkin ensimmäisen osan balanssiongelmissa, kuinka saada sello kuulumaan paksun pianotekstin läpi. Sekä Møldrup että Lichten opettivat minulle, että ratkaisu ensimmäisen osan balanssiongelmiin on soittaa mahdollisimman lähellä tallaa ja myös soittaa vibratoa joka ikiselle äänelle. He kertoivat minulle, että vibrato avaa sellon ääntä enemmän, joten vasemman käden tulee olla erittäin aktiivinen koko ajan, jos haluaa hyvän vibraton kuuluviin. Mikäli sormet eivät ole kunnolla pohjassa, on sellon ääni myös suttuinen.

5.2 Konsertit

Esitimme pianisti Marco Pomellin kanssa sonaatin lukuisia kertoja ennen teoksen äänittämistä.

Aluksi soitimme useasti teoksen kanssaopiskelijoillemme Tanskan kuninkaallisessa musiikkikonservatoriossa. Mielestäni uutta teosta on hyvä alkaa esittää mahdollisimman pian teoksen harjoittelun alkamisesta, koska konsertissa huomaa aina uusia "ongelmapaikkoja," joita ei harjoittelussa huomaa. Tämä johtuu adrenaliinista, mitä ei valitettavasti saa yksin harjoitustilanteessa. Tämän vuoksi aloitimme sonaatin esittämisen ystävillemme jo kuukausi sen jälkeen, kun aloitimme soittamisen yhdessä Pomellin kanssa.

Ensimmäinen suuri konserttimme oli 21.10.2019 koulumme "Mestre på mandage" konserttisarjassa. Tämä oli suuri askel minulle sonaatin opiskelussa, koska kyseisen konserttisarjan konsertit ovat lähes aina täynnä yleisöä. Näin oli myös kyseisessä konsertissa, yleisössä oli noin 200 henkilöä. Lisäksi konsertti oli samassa Tanskan kuninkaallisen musiikkikonservatorion Studiescenen-salissa, missä tulimme äänittämään teoksen. Tästä oli minulle apua äänitystilannetta ajatellen, koska konsertissa opin kuuntelemaan salia enemmän ja ymmärsin, mitkä sonaatin paikat tulevat olemaan haastavia äänitystilannetta ajatellen.

Toinen konserttimme oli "Onsdagskoncert" konserttisarjassa Kööpenhaminassa Hellerupin kirkossa 13.11.2019. Tässä konsertissa oli omat haasteensa. Tunti ennen konserttia viilsin valtavan paperihaavan vasemman käden sormeeni ja en saanut verenvuotoa loppumaan. Onnistuin leikkaamaan pienen laastarinpalan suojaamaan haavaa, mutta konsertissa jo ensimmäisen osan jälkeen laastari putosi ja haava aukesi. Mielestäni hyvän muusikon tulee soittaa hyvin ja ilman tekosyitä vaikka "toinen jalka haudassa," joten soitin loppuun sormi auki ja veri valui ympäri selloa. Jälkeenpäin ajatellen tämä oli minulle ikävästä tilanteesta huolimatta myös hyvä oppimisprosessi äänittämistä ajatellen; kuinka soittaa keskittyneesti "ongelmatekijöistä" huolimatta. Äänitystilanteessa tulee säilyttää oma keskittyminen niin monta tuntia, joten noin puolen tunnin mittaisen sonaatin soittaminen sormi auki oli erinomainen harjoitus sitä varten.

Keskiviikko-konserttisarjan johtaja kirjoitti 14.11.2019 arvostelun konserttisarjan Facebook-sivulle otsikolla: "FINSK SISU REDDER TRUET I KONCERT!!"
(Tämän suomennos on, Suomalainen Sisu pelastaa uhatun konsertin.)

Kuva 1. Konsertti pianisti Marco Pomellin kanssa 13.11.2019

Tämän jälkeen äänitimme teoksen.

Lopuksi vielä äänitysten jälkeen esitimme teoksen kerran konsertissa 3.2.2020 Skelgårdskirkessä. Tämä konsertti meni mielestämme erinomaisesti, olimmehan juuri äänittäneet monta tuntia kyseistä sonaattia ja tiesimme, että tämä tulisi olemaan viimeisiä kertoja teoksen parissa.

5.3 Teoksen äänittäminen

Teos äänitettiin Tanskan kuninkaallisen musiikkikonservatorion Studiescenen-salissa 1.2. - 2.2.2020 ääniteknikko Federico Mattiolin kanssa.

Aikataulutus äänitysprosessissa oli ensiarvoisen tärkeää, sillä meillä oli sali käytössämme ainoastaan 8 tuntia kahtena päivänä. Tämä on erittäin lyhyt aika äänittää suuri sonaatti, jossa on neljä osaa.

Päätimme aloittaa ensimmäisestä osasta sen haasteellisuuden vuoksi. Kiitos soitettujen konserttien, tiesin kuinka haastavaa on saada teoksen alku vireeseen ja soitettua tarpeeksi kovaa. Niinpä varasimme alkuun tarpeeksi aikaa, ja meillä menikin useita tunteja jo siihen, että saimme ensimmäisen osan alun kelpolliseksi. Onneksi Federico Mattioli on todellinen ammattilainen ja hän oli tutustunut teokseen erittäin yksityiskohtaisesti. Mattioli kuunteli joka ikisen soittamamme äänen ja kertoi jos esimerkiksi intonaatiossa oli ongelmia tai emme soittaneet kamarimusiikillisesti yhdessä. Minä ja Pomelli luotimme Mattioliin täysin ja luotto ääniteknikkoon ja hänen musiikillisiin ideoihinsa on erittäin tärkeää äänitysprosessissa. Aikaa erimielisyyksiin ei ole.

Olen tyytyväinen ensimmäisen osan intonaatioon. Käytimme siihen paljon aikaa, mutta se kannatti. Aivan teoksen alusta olisin halunnut aggressiivisemmän, mutta tärkeämpää lyhyessä ajassa oli, että saimme osan soitettua kamarimusiikillisesti yhteen. Olen myös tempoalintaamme tyytyväinen, mielestäni merkintä Allegro Vivace kuuluu hyvin äänityksessämme. Olin myös teoksen balanssiongelmat tiedostaen työskennellyt paljon jousikäteni kanssa ja opetellut soittamaan lähempänä tallaa, joten paremman jousikäteni ja Mattiolin äänitystaitojen vuoksi sello kuuluu teoksessa tarpeeksi paksusta pianotekstuurista huolimatta.

Teoksen kehittelyjakson jousenvaihtoihin (katso kuvio 2) olisin halunnut käyttää enemmän aikaa, mutta valitettavasti sitä ei ollut. Mielestäni tässä kohdassa sello kuulostaa hieman epäselvältä ja "puuromaiselta."

Ensimmäisen osan äänityksen jälkeen olimme erittäin väsyneitä. Tässä vaiheessa ymmärsin jo, että oli hieman liian kunnianhimoista soittaa äänityskelpoista materiaalia 8 tuntia päivässä. Vasen käteni oli aivan loppu kaikista soitetuista äänistä. Päätimme, että jatkamme äänittämällä toista osaa, sillä se tulisi olemaan helpoin osa äänittää. Toinen osa menikin mielestäni erinomaisesti väsymyksestä huolimatta ja saimme sen muutamalla äänityskerralla valmiiksi. Toisen osan äänityksessä väsymys saattoi jopa auttaa, sillä saimme osaan tarvittavan rauhan.

Kolmannen, Allegro passionato- osan äänittämisen aloitimme toisen äänityspäivän aamuna. Tässä tempovalinta osoittautui meille erittäin haasteelliseksi. Soitimme tietyssä tempossa, sitten kuuntelimme, sitten taas vaihdoin tempoa koska emme olleet tyytyväisiä. Opimme, että tämä asia olisi pitänyt päättää jo kauan sitten. Äänitystilanteessa tähän ei ole aikaa. Lopulta tempoksi valikoitui 104 pisteelliselle neljäsosalle. Tämä oli tempo, mitä opettajani Toke Møldrup suositteli.

Neljännen, Allegro molto- osan alku oli minulle ja Pomellille yllättäen lähes vaikein paikka koko sonaatin äänittämisessä. Minun olisi pitänyt harkita myös jousenvaihtojani paremmin, koska vaihdot mielestäni kuuluvat äänitteellä aivan alun teemassa liikaa. Olin kuitenkin aivan liian keskittynyt intonaatioon. Tässä vaiheessa lähes kahden päivän pitkäkestoisen äänittämisen jälkeen huomasin intonaationi menevän hyvin alavireiseksi väsymyksestä johtuen. Neljännen osan alku olisi kannattanut soittaa heti ensimmäisenä, kun aloitimme äänittämisen toisena äänityspäivänä. Olen kuitenkin iloinen, että sain lopun sellon pizzicatoteeman kuulumaan. (ks, kuvio 5)

The image shows a musical score for Violoncell, titled "Allegro molto". The score is in 3/8 time and features a complex melodic line with various fingerings and dynamics. The score is divided into three systems. The first system starts with a dynamic marking of *p m. v.* and includes fingerings such as 0, 1, 2, 3, 4, and 5. The second system includes a dynamic marking of *dim.* and fingerings such as 1, 2, 3, 4, and 5. The third system starts with a dynamic marking of *legg. p* and includes fingerings such as 0, 1, 2, 3, 4, and 5. The score is written for a single instrument, Violoncell, and is numbered 7 in the top right corner.

Kuvio 6. Neljännen osan alun teema sellolla

Äänitysprosessin jälkeen Mattiolilla oli suuri työ kuunnella monta sataa ottoamme, jotka äänitimme. Mattioli kuunteli muutaman päivän ottoja ja poisti huonoimmat. Tämän jälkeen minä ja Pomelli osallistuimme myös kuunteluprosessiin ja valitsimme mielestämme parhaimmat otot. Tässä kohtaa jouduimme tekemään useita kompromisseja. Usein äänitys missä mielestäni sello kuulosti parhaimmalta, pianisti ei ollut tyytyväinen omaan soittoonsa, ja päinvastoin. Pyysimme myös kanssaopiskelijoitamme kuuntelemaan saadaksemme "objektiiviset" korvat osaksi

kuunteluprosessia, ettemme keskittyisi vain omaan soittoomme. Onhan kuitenkin kyseessä sonaatti kahdelle soittimelle.

Lopulta saimme valittua parhaimmat otot. Tämän jälkeen Mattioli yhdisti otot ja sonaatti valmistui.

Kuvio 7. Äänitysprosessi

6 Pohdinta

Perehdyin tässä teoksessa Brahmsin F-duuri sonaattiin sellolle ja pianolle op 99. Syvennyin sonaatin harjoitteluprosessiin, konsertoimiseen ja lopulta äänittämiseen. Analysoin teosta nuottiesimerkkien avulla. Kerroin ajatuksistani ja oppimisprosessistani nimenomaan sellistin näkökulmasta.

Minulle oli suuri hyöty tehdä opinnäytetyöni sonaatista, jota itse soitin samaan aikaan, sillä en ole ennen perehtynyt näin yksityiskohtaisesti soittamaani teokseen. Tästä oli minulle apua myös tulevaisuutta varten. Ymmärsin, kuinka suuri hyöty on analysoida opiskeltavaa teosta sekä historiallisesta että sellotekniikan näkökulmasta. Haluan tulevaisuudessa analysoida enemmän jokaista soittamaani teosta.

Äänittäminen kasvattaa myös itsetuntoa. Olen ollut aina erittäin kriittinen omaa soittoaani kohtaan ja äänittäminen jännitti minua erittäin paljon. Opin, että hyvällä valmistautumisella kaikki on mahdollista. Kokonaisuus ratkaisee, eikä useasti "huonosti" soitettu ääni edes kuulu äänitteeltä. Äänittäminen myös avasi korviani aivan uudella tavalla. Opin mihin asioihin minun tulee keskittyä tulevaisuudessa kehittääkseni taitojani sellistinä ja muusikkona. Ymmärsin myös, että kaksi päivää on aivan liian lyhyt aika äänittää suuri sonaatti.

Toivon, että opinnäytetyöni auttaa musiikinopiskelijoita, joilla on tulossa samankaltainen äänitysprosessi. Itse sain useita uusia organisointitaitoja ja ymmärsin, kuinka hyvin teos tulee opiskella, jos sen haluaa äänittää. Uskon että teos auttaa nimenomaan sellistejä, jotka kamppailevat minkä tahansa sonaatin kanssa. Samat tekniset ongelmat, joita mainitsin Brahmsin F-duuri sonaatissa, tulevat usein vastaan myös muissa sellosonaateissa. Nämä ongelmat tulee jokaisen ratkoa ennen kuin haluaa äänittää jonkin teoksen.

Kirsikkana kakun päällä sain uuden kamarimusiikkikollegan pianisti Marco Pomellista. Hänen kanssaan jatkoimme yhteistyötä, ja soitamme edelleen lukuisia sonaatteja yhdessä.

Lähteet

Brahms, Johannes 2016. Sonata for Violoncello and piano in F-major op 99.
<https://www.baerenreiter.com/en/shop/product/details/BA9430/> (luettu 7.1.2021)

Dean Hansen, Kelly 2021. Cello sonata No 2 in F major, op 99.
<http://kellydeanhansen.com/opus99.html> (luettu 7.1.2021)

Henken John 2020. Cello Sonata No. 2 in F-major, op.99
<https://www.hollywoodbowl.com/musicdb/pieces/1226/cello-sonata-no-2-in-f-major-op-99> (luettu 4.1.2021)

Hilden Sakari 2020. 1800-luku: Romantiikka
<https://www.elisanet.fi/sakari.hilden/Mt/mtp/p4rom.html> (luettu 7.1.2021)

Judd Timothy 2015. Passion and fire: Brahms`s Second Cello Sonata
<https://thelistenersclub.com/2015/01/05/passion-and-fire-brahms-second-cello-sonata/>
(luettu 7.1)

Murtomäki Veijo 2007. Johannes Brahms. https://muhi.uniarts.fi/rom_kamari_ger3/
(luettu 7.1.2021)

The Strad 2018. Masterclass: Jian Wang on Brahms`s Cello Sonata No.2 In F-major, second and third movements. <https://www.thestrad.com/masterclass/masterclass-jian-wang-on-brahms-cello-sonata-no2-in-f-major-second-and-third-movements/7793.article> (luettu 4.1.2021)

Wikipedia 2018. Cello Sonata No.2 (Brahms)
[https://en.wikipedia.org/wiki/Cello_Sonata_no._2_\(Brahms\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Cello_Sonata_no._2_(Brahms)) (luettu 7.1.2021)

Wikipedia 2020. Johannes Brahms https://fi.wikipedia.org/wiki/Johannes_Brahms
(luettu 7.1.2021)

Linkki äänityksiin

<https://drive.google.com/drive/folders/1CdDdGL-kWPU3lyruGDHqSrQT3L3qDgry?usp=sharing>

Liitteet

Liite 1. Konserttiohjelma 21.10.2019

Liite 2. Konserttiohjelma 13.11.2019

Liite 3. Konserttiarvostelu 14.11.2019

Liite 4 Konserttiohjelma 3.2.2020

Liite 1

MESTRE PÅ MANDAGE VI - TYSK ROMANTIK

Værker af Brahms, Weber og Mendelssohn

- **Date:** Monday, October 21, 2019
- **Time:** . 19:30 - 21:30
- **Location:** Studiescenen, Rosenørns Allé 22
- **Entrance fee:** Gratis adgang

Program

J. Brahms: Cellosonate i F-dur op. 99

C.M. Weber: Trio for fløjte, cello og klaver, op. 63

A. Mahler: Fünf Lieder

R. Schumann: Fra Fantasiestücke op. 12

Medvirkende:

Aino Siurua, cello, og Marco Pomelli, klaver

Kaja Marie Andersen, fløjte, Osar Friis

Hansen, cello, og Silas Phillipson, klaver

Katrine Deleuran, sang, og Laurits Dragsted, klaver

Victoria Robinson, klaver

Liite 2

ONSDAGS KONCERT

Onsdag d. 13. november 2019 kl. 17.00
Hellerup Kirke

PROGRAM

C. Franck:
(1822-1890)

Prélude, chorale et fugue, FWV 21

Prélude
Chorale
Fugue

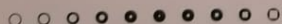
J. Brahms:
(1833-1897)

Sonate for cello og klaver nr. 2 i F-dur, op. 99

Allegro vivace
Adagio affetuoso
Allegro appassionato
Allegro molto

MEDVIRKENDE:

Ruben Høgh, klaver, samt
Aino Siurua, cello, og Marco Pomelli, klaver

DET KONGELIGE
DANSKE
MUSIKKONSERVATORIUM

Onsdagskoncerterne er arrangeret i samarbejde mellem Det Kongelige Danske Musikkonservatorium og Citykirkerne med økonomisk støtte fra Augustinusfonden, William Demant Fonden, Beckett Fonden m.fl.

Liite 3

Onsdagskoncert

14. marrask. 2019 • 🌐

FINSK SISU REDDER TRUET KONCERT!!

En næsten fyldt Hellerup Kirke oplevede i går et vidunderligt romantisk program. Først spillede Ruben Høgh César Francks virtuose "Prélude, Choral et Fugue, FWV 21" fra 1884. Et på alle måder herligt stykke klavermusik, som Ruben leverede med stort overskud, teknisk og musikalsk.

Kort inden koncerten skar dagens cellist, finske Aino Siurua sig på et stykke papir. Og hun skar sig på spidsen af venstre hånds ringfinger!!! Det kunne meget let have medført en aflysning, men ikke når cellisten er finsk! I pauserne i værket bøvlede hun lidt med et stykke plaster, som truede med at falde af, men ydede ellers en fremragende indsats. Sammen med Marco Pomelli fra Italien opførte hun Brahms' "Cellosonate nr. 2 i F-dur".

Marco havde også sit at tænke på. Han er fra Venedig, og hans fars hus er oversvømmet i forbindelse med de voldsomme regnskyl og tidevandet i Adriaterhavet. Tak til dem begge for en koncentreret og helt igennem vidunderlig præstation under disse alt andet end ideelle omstændigheder.

Liite 4.

KULTURZONEN
TÅRNBY MUSIKSKOLE FØR VED TÅRNBY

Mandag den 3. februar kl. 19.00
i Skelgårdskirken

Klassisk Koncert

med elever fra Tårnby Musikskole, akkompagneret af Filip Strauch samt
studerende på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium

The Jokers	All Things Bright and Beautiful, John Rutter Dona Nobis Pacem, Mary Lynn Lightfoot Irish Blessing, Bob Chilcott
Viggo Maare, violin	Sandmännchen, Johannes Brahms German Dance, W.A. Mozart
Magnus Laszlofi Pævataiu, violin	Heidenröslein, F. Schubert
Søren Valentin, obo	Menuet, J.S. Bach
Silas Olsen, klaver	Sonate i C-dur, 1. sats: Allegro, W. A. Mozart
Nadeen Nyasha Macauley, violin	Gymnopédie af E. Satie
Lea Houborg Josefsen, tværflejte	Nocturne, F. Chopin
Anne Munk-Larsen, klarinet	Klarinetkoncert nr. 3, 2. sats: Romanze, Carl Stamitz
Aino Siurua, cello Marco Pomelli, klaver	Sonate for cello og klaver, op. 99, Johannes Brahms Allegro vivace Adagio affettuoso Allegro passionato Allegro molto

Gå ikke glip af Stjernekoncert mandag d. 30. marts 2020 kl. 19.00 på Kulturzonen
Den unge danske violinist Anna Egholm spiller sammen med
pianist og klaverlærer ved Tårnby Musikskole Filip Strauch
Se oplysninger om program og billetsalg på kulturzonen.net.
OBS! Koncerten er gratis for børn og ungdom under 18 år samt for Tårnby Musikskoles elever